

Ó, hát Kedves Kolléga Úr,
csak így olvasván közelmúltbéli összes működését,
s értesülve kissé csálén viselt dolgairól, írom Önhöz
e pár keresetlen sort.
Hallom például, hogy Ön most már huzamosabb ideje
azt tagadja meg, amit kér. Hogy kívül-belől
Önhöz mindenben igazodó, szavait értő, lásdakadó
egyik-másik legutolsó menedéke elől elvonta a
menekülő élt.
Én mindehhez már csak annyit fűznék hozzá, hogy ez
esetben viszont akkor
kicifrázott költői bensejében méltóztassék majd annak
rendje és módja szerint keresztbefagyni a szar,
s minden liter eddig kiontott spermája az utolsó
cseppig, kamatostul
ömölgjön vissza Önbe, hogy akkor már a jó isten verje
csak ki, de úgy, hogy essen is le menten a farkad,
hogy aztán akkor éld meg az életanyagot, kisapám,
hogy szádba akkor aztán egészben röpüljön a
sült galamb, s minden sorod, de akkor aztán mindegyik
valósággá váljon, hogy
úgy tömje el a torkod, hogy egészben, hogy akkor tényleg
maradj egyes, de tényleg egyes-egyedül, hogy akkor aztán
se gyerek, se család, se asszony, de a későbbiekben se, hogy
akkor most aztán tényleg
legyen végre kellő mennyiségű legitim ok szenvedni, hogy
nyelned literszám minden
csepp patakozó krokodilkönnyed, hogy már csak pusztá
látodra száradnának ki menten egész testükben a nők, hogy
akkor tényleg annyira undorodjanak tőled,
karóba húzott lovaglásuk közepette okádják
élvezettől elkerekedő pofádba, mennyire rosszul vannak tőled,
hogy tényleg, de tényleg tökéletesen hú lehess magadhoz,

hát akkor mindehhez sok sikert kívánva üdvözlő:
Ugyanaz A Szerző

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Nyerges Gábor Ádám

Látó Szépirodalmi Folyóirat